

Publicerad 2011-11-13 00:13 av John Shade

<http://www.youtube.com/watch?v=kOnde5c7OG8>

Ibland glimmar pärlor i atommörkret

Världen är inte så pjåkig ändå, Mandira, förskjuten
microsekunder ifrån mig, själen

inskjuten mellan stadens hjärtslag, inte så dum

när jag är dånet

men inte stormen;

när allting snurrar runt

skuggor, löv, och rim

När sulorna knappt snuddar gruset

när änglar hörs i gatubruset

livet är inte struntsamma

när ramlösa berusar

när vi rusar med ett ÅH mot ett WOW

när skorna petar i glasskärvor

spretar ut det krossade

och stjärnfall landar i näven

när ditt namn står

på gatlyktsplåt

Ikväll är Terra ett why not tonight?

Inatt är den svarta jorden inte särskilt svart;

Jag ser nyanser: lila blå orange;

Ibland är ett ibland en hjälpande hand

Vid klockan 00.30 får bussen vingar av reflektioner

Vi ser oss själva sväva bredvid oss, susa förbi allt

han mot det oförlåtliga, hon mot sin tröst, den där mot
ett krossat hjärta

Mandira, då är planeten främmande igen,

våra gudsförgättna dagar smyckar ögonen

i månens ljus, nu är det en stjärna värt

att brinna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren John Shade med Poeter.se id #39672 innehar upphovsrätten